

Начало>Парични искове>Налагане на мерки по обезпечение на искове в държавите от ЕС Налагане на мерки по обезпечение на искове в държавите от ЕС

Люксембург

1 Какви са различните видове мерки?

В люксембургското право съществуват различни видове мерки, чиято цел е защита на правата на страните докато трае производството по същество, в чийто край се уреждат окончателно претенциите на страните.

Мерките могат да се разделят на:

мерки, които съдът постановява без провеждане на състезателно производство. В този случай съдът се сезира посредством едностранна молба, отправена от страната, която иска постановяването на временна мярка, като съдът се произнася единствено въз основа на информацията, предоставена му от тази страна;

мерки, които съдът постановява след провеждане на състезателно производство. В този случай съдът постановява решение само след свикването на открито заседание (или понякога закрито заседание), по време на което страните имат възможност да изразят своите становища по правния спор. Заседанието се насрочва с връчване на призовка на страните за това (от съдебен изпълнител) или с призоваване от съдебния деловодител в зависимост от предвидените в закона процесуални процедури.

2 При какви условия могат да бъдат постановени такива мерки?

При всички случаи, налагащи бързо разглеждане на делото, съдът по обезпечителното производство може да постанови всички обезпечителни мерки, които не могат сериозно да бъдат оспорени или които са обосновани от наличието на спор.

Съдът може също така да се произнесе и по отношение на затрудненията, свързани с изпълнението на неговите определения.

По същия начин съдът може в обезпечително производство да постанови необходимите обезпечителни мерки или мерки за възстановяване на предишно състояние, за да предотврати непосредственото настъпване на вреди или за да преустанови очевидно неправомерно увреждане.

2.1 Производство

Молбата се подава като насрещната страна се призовава да се яви в съдебно заседание в обичайните ден и час, предвидени за постановяване на обезпечителни мерки.

Ако обаче е налице крайна неотложност, председателят на съда или съдията, който го замества, може да постанови страните да бъдат призовани да се явят в определен час, дори и в празнични или обичайно неработни дни, на открито съдебно заседание, провеждано в съдебната сграда или в жилището му.

При спешни случаи председателят на окръжния съд (*tribunal d'arrondissement*) или съдията, който го замества, може да постанови в обезпечително производство всички мерки, които не могат сериозно да бъдат оспорени или които са обосновани от наличието на спор. Той може също така да се произнесе във връзка със затрудненията при изпълнението на съдебно решение или на друго изпълнително основание. Когато предмет на обезпечителното производство са затруднения, свързани с реализирането на изпълнително основание или изпълнението на съдебно решение, компетентен съд е съдът по мястото на изпълнение.

Председателят на съда или съдията, който го замества, може във всеки момент да постанови необходимите обезпечителни мерки или мерки за възстановяване на предишно състояние, за да предотврати непосредственото настъпване на вреди или за да преустанови очевидно неправомерно увреждане. За да предотврати изгубването на доказателства, той може да постанови необходимите процесуални действия за събиране на доказателства, включително изслушването на свидетели.

Има голям брой специални законови разпоредби, които уреждат приложимите временни или обезпечителни мерки в различни правни области (напр. в областта на договорите за наем, неделима съсобственост, наследство, имуществени режими между съпрузи и партньори и т.н.). Правилата за компетентност обикновено се съдържат в конкретния законов текст, който оправомощава съда да наложи определена временна мярка. Не съществува общо правило за компетентност, но обикновено компетентен да наложи временните мерки е председателят на съда, сезиран да се произнесе по съществото на спора.

Когато не се предвижда специална процедура, страната, която желае да бъде наложена временна мярка, трябва да се обърне към съда по обезпечителното производство. В зависимост от материалния интерес страната трябва да се обърне към мировия съдия (*juge de paix*) (за суми до 10 000 EUR) или към съдията по обезпечителното производство към окръжния съд. Тези съдии имат обща компетентност да налагат обезпечителни мерки или мерки за възстановяване на предишно състояние, когато това е наложително, за да се предотврати непосредственото настъпване на вреди или за да се преустанови очевидно неправомерно увреждане.

По принцип ползването на адвокатски услуги не е задължително.

2.2 Основни условия

По принцип съдът налага такива мерки при необходимост от тях или по спешност, като съдът преценява дали това условие е изпълнено.

Когато кредитор поиска разрешение да наложи заповед, съдът трябва, въз основа на предоставените му документи и дадените му обяснения, да провери дали вземането е основателно поне по принцип.

3 Предмет и естество на тези мерки?

3.1 Какви видове активи могат да бъдат обект на тези мерки?

Временните мерки могат да се отнасят до цялото движимо имущество, притежавано от дадено лице. Само по отношение на някои вещи, необходими за удовлетворяване на ежедневните нужди, законът не позволява да бъде наложен заповед.

Люксембургското законодателство позволява налагането на обезпечителни мерки върху трудовото възнаграждение и други източници на доходи, включително обезпечителни мерки върху алтернативни доходи (пенсии, ренти и т.н.). Въпреки това част от дохода, а именно частта, счестена за необходима за удовлетворяване на ежедневните нужди, не може да бъде заповедана.

За разлика от това не е възможно налагането на обезпечителни мерки върху недвижимо имущество. Възбраната върху недвижимо имущество се допуска единствено въз основа на постановено съдебно решение, което има силата на пресъдено нещо.

3.2 Какви са последиците от тези мерки?

В по-голямата част от случаите самият съд е длъжен да определи действието на мярката, която трябва да постанови. По този начин той може да ограничи във времето действието на мярката или да разпростре действието ѝ само върху някои вещи или актове.

В случаите на заповед, чието налагане съдът е разрешил по искане на една от страните, законът определя фиксирани срокове, в които страната трябва да предяви пред съда искане за валидиране на заповедта. Ако страната не е поискала такова валидиране, обезпечителната мярка е нищожна.

3.3 Каква е валидността на тези мерки?

За временни мерки се говори, когато законът позволява на съда да уреди временно спорна ситуация, възникнала между няколко страни, в очакване на окончателно решение по съществото на делото.

Според определението, дадено от Съда на ЕС, това са „мерки, постановени с оглед защитата на права, чието признаване се иска от съда, разглеждащ правния спор по същество, като се запазва както фактическото, така и юридическото статукво“.

Това са също и мерки, с които се цели да се възпрепятства влошаването на дадена ситуация.

На практика чрез тези мерки се дава възможност на даден кредитор да се предпази от риска от неплащане като прибегне до две техники: или вещите на длъжника се обявяват за неотчуждаеми, или върху тези вещи се налагат обезпечения, чрез които кредиторът си запазва правата при промяна на собствеността върху тях.

4 Има ли възможност за обжалване на наложена мярка?

Определенията, които съдът по обезпечителното производство постановява след приключване на състезателните прения, могат да се обжалват. Срокът за обжалване обаче е само 15 дни, считано от датата, на връчване на решението на страните.

Решенията, които съдът постановява по едностранно искане на една от страните, не могат да се обжалват. Страната, която счита, че налагането на обезпечителната мярка е неправилно, може да се обърне към съда по обезпечителното производство с искане за налагане на нова обезпечителна мярка, чрез която се прекратява действието на мярката, наложена от съда, който е действал единствено въз основа на информацията, предоставена само от една от страните.

Връзки по темата

<http://www.legilux.lu/>

Последна актуализация: 02/05/2019

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Държавите от ЕС, отговарящи за съдържанието на националните страници, са в процес на актуализация на част от съдържанието на този уебсайт предвид оттеглянето на Обединеното кралство от Европейския съюз. Ако на уебсайта има съдържание, което все още не отразява оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза, това не е умишлено и ще бъде коригирано в бъдеще.